

رابطه ساده و چند گانه خودپنداره و خودتنظیمی با انگیزش تحصیلی

۱- سیده مهدیه نجفی، ۲- دکتر علی محمد رضایی

۱- کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه سمنان سمنان، ایران. Sm.najafi1994@gmail.com

۲- نویسنده مسئول: دانشیار گروه روان شناسی تربیتی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران. Rezaei_am@semnan.ac.ir

چکیده:

هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه ساده و چندگانه خودپنداره و خودتنظیمی با انگیزش تحصیلی بود. جامعه آماری این پژوهش دانش آموزان دختر و پسر مقطع متوسطه اول شهرستان سمنان در سال ۹۷-۹۸ بود که ۴۰۰ دانش آموز به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای از ۱۰ مدرسه شهرستان سمنان انتخاب شدند. به منظور تعیین رابطه ساده و چندگانه متغیرهای پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. در این پژوهش از پرسشنامه خود پنداره تحصیلی یس یسن چن^۱ (۲۰۰۴)، پرسشنامه خودتنظیمی تحصیلی بوفارد و پرسشنامه انگیزش تحصیلی (AMS) والراند استفاده شده است. نتایج همبستگی پیرسون نشان داد بین خودپنداره تحصیلی و خودتنظیمی تحصیلی با انگیزش تحصیلی به ترتیب ۰.۳۹۱ و ۰.۳۸۹ همبستگی وجود دارد. نتایج رگرسیون چندگانه نیز نشان داد که هر دو متغیر پیش بین سهم معنی داری در انگیزش تحصیلی دارند. ضریب بتا برای متغیر خودپنداره تحصیلی برابر با ۰.۲۸۳ و برای متغیر خودتنظیمی تحصیلی برابر با ۰.۲۴۳ به دست آمد. در نهایت بر اساس نتایج حاصله پیشنهاد می شود به منظور افزایش انگیزش تحصیلی دانش آموزان برنامه ریزی لازم به منظور بهبود خودپنداره تحصیلی و خودتنظیمی تحصیلی در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: خودپنداره تحصیلی، خود تنظیمی تحصیلی، انگیزش تحصیلی.

^۱ .Yi-Hissn Chen